

איך לאמץ חתול

זה שקר, כמובן, ואת יודעת את זה. ראשית מפני שאין לו כל עניין לחיות יחד אתך, ושנית מפני שדרכם של סודות לטרוף את דעתם של המחזיקים בהם. את עצמך נושאת את הסוד שלך כאילו היה חיית מחמד אהובה, מטפחת ומלטפת אותו בזמן שאַת מאכילה את עצמך בעוד ועוד סיפורים.

1. נסי לפתות מישו. איך? תקריאי לו סיפור שכתבת. בסיפור יהיה הרבה סקס. איברים, תשוקות, כל הג'אז הזה. הרימי את עיניך מהדף בדיוק ברגע שבו יופיע בסיפור אבא שלך. חייכי חצי חיוך. תהיה שם אירוניה, כמובן, אם כי בפני הפסיכולוגית שלך תודי שאת רצינית למוות. רצינית. למוות.
2. הוא לא יתפתה. הוא אמן, נפש חופשייה, אבל הוא מספר שהוא מחפש מישהי יציבה להקים אתה בית. למעשה, את מבינה, הוא מחפש את אימא שלו. אימא שלך, את מספרת לו, מתה בילדותך. זה שקר, אבל זאת הייתה יכולה להיות האמת באותה המידה. ספרי לו על הילדות שלך. אמרי: "אני חלק משושלת". לפסיכולוגית שלך תגידי שכל מה שאת עושה כדי לגרום לו להתאהב בך לא עובד.
3. "אני חלק משושלת", תגידי לו, ואז תוסיפי: "ההורים שלי רצו לחיות מחוץ לחברת בני האדם". הוא יסתכל עלייך בעיניים כהות. כאלה עיניים בדיוק אני רוצה שיהיו לילד שלי, תרצי להגיד, ואז תמחקי מיד את המחשבה מראשך. תסתמי את הפה גם. איזה ילד? תחשבי אחר כך. אה, זה פשוט: זה שהוא לא יעשה אתך.
4. תקני בגדים. זכרי: שמלה חדשה מפצה תמיד על אבדן הגוף. תקני: מגפיים בעלי עקב גבוה, חולצה שחורה עם מלמלה ויקטוריאנית, סוודר ארוך. תשכחי שהחורף חלף. תשכחי, כמובן, שהחורף חלף כבר. תעמידי פנים שהזמן לא זז בעצם. לכן גם תשכבי עם האמן מדי פעם. תמשיכי להקריא לו סיפורים בזמן שהוא יסניף שורות של ריטלין על שולחן העץ הנמוך בסלון שלו, זה שמאוחר יותר גם תזדיינו עליו.

5. לא תספרי לפסיכולוגית שאַת הכסף שאַת אמורה לשלם לה אַת מוציאה על בגדים במקום זה. תיקחי הלוואה, ואחר כך עוד אחת. תקני יותר ויותר בגדים ופחות ופחות מכל דבר אחר, כולל מזון. אבל לא תרזי כל כך הפעם. הגוף שלך רגיל לרעב, ומשתעמם ממנו. תגידי את זה לפסיכולוגית שלך. היא תגידי: אַת צריכה לאכול משהו. מה אכלת היום?
6. חיות מסוימות, את לומדת, מסוגלות לחיות גם במים וגם על פני היבשה. העובדה הזאת מרסקת אותך, את, שיכולה לחיות בקושי במיטה שלך. מיטות של אחרים, את מגלה, זה דבר אחר; אַת כל העניין האקרובטי של הסקס אַת עושה בקלות שמפתיעה אותך, על אחת כמה וכמה אותם.
7. הדברים הבאים חולפים על פנייך ואת מצליחה להבחין שאינך מזהה אותם: יגון של אחרים. שיחות בשפות זרות. שמחה.
8. יום אחד האמן יופיע בפתח הבית שלך. הוא יחזיק בידיו ספר, ויבקש ממך לקרוא לו ממנו. "מבוגרים הם יצורים מסובכים. מלאי סודות וחידות", תקראי בקול, "לכולם, ובכלל זה להוריך, יש שניים או שלושה סודות כמוסים טמונים עמוק בלב, שאילו נודעו לך – היו גורמים לך להשתבץ". תסגרי באבחה אחת את הספר. תשאלי אותו למה הוא התכוון כשביקש ממך לקרוא את הקטע הזה דווקא. הוא יאמר: זה היה הספר האהוב עליי כשהייתי ילד. תגידי לו בתשובה (ידיך ירעדו) שזה לא מעניין אותך. הוא יחייך. תשאלי אותו שוב למה התכוון. הוא יפשוט את חולצת המלמלה מגופך ולא יענה לך.
9. הפסיכולוגית שלך תגידי לך שאת שוב עושה אקטינג אאוט, ואת תצחקי בפנים שלה. תשלמי לה סוף סוף את החוב, ותפסיקי את הטיפול. תתקשרי לאמן משפת הים, ותגידי לו שהוא יכול ללכת לעזאזל, הוא והתשוקה ליציבות שלו. זה יעורר אותו. הוא ישאל: איפה את, וימהר לבוא לשם. ממש בשקיעה תתנשקו. הלשון שלו תהיה חמה ובשרנית בתוך הפה שלך. תגידי לו: יש משהו שאף פעם לא סיפרתי לאף אחד, אבל תדעי מיד שגם לו לא תוכלי לספר את זה. בדרך חזרה לעיר תצעדו שלובי זרוע ברחוב, והולך רגל יסתכל עליכם ויפלוט: זוג יפה. תחייכו זה אל זה ואליו ותצעדו, בקצב אחיד, אל הדירה שלך.
10. בלילה תחלמי שאבין נרצח. הוא מתקשר אלייך רגע לפני ההוצאה להורג ומבשר לך שזה מצב העניינים. תגידי לו שאת אוהבת אותו. תגידי לו שתמיד אהבת אותו, ושאת מצטערת. תשאלי אותו אם עומד לכאוב לו. הוא יגידי: רק כשהכדור יפגע בבשר. אחר כך כבר לא. כשתצרחי "אבא, אבא" בשנתך האמן יתעורר וישאל אותך, מבלבל, מה קורה כאן. תסובבי את הגב ולא תעני לו.
11. בבוקר הוא ייקח אותך לאכול באחד ממלונות הבוטיק החדשים במרכז העיר. תעמידי פנים שאת רעבה ושטעים לך, אבל ממש לפני המנה האחרונה תבקשי את סליחתו ותלכי להקיא הכול בשירותים. השירותים נקיים ויש בהם עציץ דקל בונסאי, ואת לא מרגישה אשמה על שאת מלכלכת את האסלה המצוחצחת בקיא שלך. להפך. את מרגישה שעם כל דחיפת אצבע הסוד שלך הולך ומצטמק בתוכך. כשתחזרי לשולחן ותביטי באמן תחשבי לעצמך שתוכלי לחיות את כל חיך אתו מבלי לספר לו.

12. זה שקר, כמובן, ואת יודעת את זה. ראשית מפני שאין לו כל עניין לחיות יחד אתך, ושנית מפני שדרכם של סודות לטרוף את דעתם של המחזיקים בהם. את עצמך נושאת את הסוד שלך כאילו היה חיית מחמד אהובה, מטפחת ומלטפת אותו בזמן שאת מאכילה את עצמך בעוד ועוד סיפורים. בסיפור אחד את מתאהבת באמן ושוכבת איתו. בסיפור אחר את הופכת לאמנית בעצמך.
13. שני הסיפורים לא יכולים לדור בכפיפה אחת בתוכך; הם מתנגשים זה בזה. האמן, מצדו, דווקא מבקש שתכתבי עליו. את מקריאה לו סיפור שבו הסוויט היטב את דמותו, והוא מזהה את עצמו בכל המקומות הלא נכונים, המחמיאים. זה מרגש אותו, וההתרגשות שלו בכל זאת נוגעת ללבך. מה תעשו עכשיו, תחשבי. לאן הסיפור שלכם יוכל להתקדם?
14. לא רחוק, את מגלה. במהרה האמן פוגש עורכת־דין יפה ואת מבינה שאת, עם הגוף מזה הרעב שלך, לעולם לא תוכלי לתת לו את מה שלו הוא זקוק. אבל למה את זקוקה? את זקוקה, את מגלה, לעולם כולו.
15. מה שאי אפשר לדבר עליו, על אודותיו יש לצחוק. לכן תתקשרי לפסיכולוגית־לשעבר שלך ותגידי לה שהאמן עזב אותך. חה, חה, תצחקי כשתספרי לה. חה, חה.
16. האמן יחזור כמה חודשים מאוחר יותר וישכב אתך שוב, ואחר כך יספר לך שהחברה שלו, עורכת־הדין, בהיריון עכשיו. חה, חה, תשיבי. לא חשבת אחרת. אבל בכל זאת קיווית למהשו; התקווה התחרתה על מקומו של הסוד בלבך, ולרגע קצר גם העלימה אותו, ואת אהבת את זה. עכשיו את יודעת בדיוק מה את צריכה לעשות. תשכבי אתו שוב באותו אחר הצהריים, פעם ועוד פעם, עד שתתישי את עצמך. בערב תיפרדי ממנו לשלום, הפעם לתמיד. מאחורי השער לבית תשמעי יללה דקה. זאת גורת חתולים. תרימי אותה ותחזיקי אותה במקום הכי קרוב אל הלב.